

Kedves Katolikus Magyar Testvérek!

Szívesebben azt írnám: Kedves Torontói Magyar Testvéreim!

Az alább leírtak fényében azonban tartanom kell magam a szűkített megszólításhoz.

A Magyar Ház jelen helyzete okán igen sajnálatos módon a torontói magyarság ketté oszlani látszik.

Nem egyszerű véleménykülönbségről van szó, hanem érzelmi szembenállásról, előítéletek,

megalapozott és megalapozatlan vádak mentén egymás diabolizálásáról.

Ez önmagában is méltatlan minden jó szándékú emberhez.

A józan ész és a közös érdekek pedig azt diktálnák, hogy fogjunk össze mindannyian, mi, oly sok értékkel és jóval rendelkező csöpp torontói magyarság; hogy egységesen képviseljük kulturális és spirituális értékeinket, gazdagítva ezáltal multikulturális kanadai környezetünket,

hogy közösen emeljük föl a szavunkat és cselekedjünk ott, ahol közös szellemei, nemzetiségi vagy nemzeti javainkról van szó a tudatlanság vagy a rossz indulat és hamisság ellenében.

Megosztottságunk egyikünknek sem jó. Megosztottságunk csak annak jó és annak érdeke, ha van ilyen, aki nyíltan vagy titokban azt szeretné, hogy békétlenkedjünk és ne foglalkozzunk a magyar közösség javával, sorskérdéseinkkel, éltető közös gyökereink gondozásával.

Sokan próbálták elérni az utóbbi hetekben, hogy foglaljak állást a Magyar Ház ügyében.

Milyen állásfoglalás kéréséről volt szó?

- Volt, aki azt szerette volna, hogy én tisztázzak tisztázatlan jogi kérdéseket. Ez nem inkább jogi szakértő feladata?
- Volt, aki nem világos gazdasági kérdésekről kérte az állásfoglalásomat. Ha gazdasági szakember lennék és lehetőségem lenne a helyzet alapos elemzésére, minden bizonnyal igyekeznék segíteni.
- Volt, amikor könyvelési kérdésekkel kapcsolatban kellett volna nyilatkoznom. Megint csak azt kell mondanom, ha könyvelő lennék és módomban állna az egész helyzet áttekintése, fontosnak tartanám, hogy segítsék.
- Volt, aki azt szerette volna, hogy legalább egy kicsit az ő csapatába álljak be gyűlölni a másikat és hirdessem, milyen csirkefogó a másik.

Talán elkerülte egyesek figyelmét, hogy már többször és nyilvánosan állást foglaltam a jelen helyzetben.

Tettem ezt papként és a torontói katolikus magyarságért hitben és erkölcsben felelős vallási vezetőként, azok felé, akik joggal várták a véleményem kinyilvánítását.

Véleményt nyilvánítottam abban, ami rám tartozik, amiben kompetens vagyok.

A vallási és a nem vallási világ, a katolikus és a nem katolikus társadalom – minden átfedés ellenére – nem azonos.

Joggal furcsának találnák a nem hívők, a más hívők, a nem katolikusok, valamint a különféle szakemberek, ha egy pap elkezdene nyilatkozni abban, ami nem rá tartozik, amiben nem szakember.

Ha valaki a gyakorló torontói katolikus magyarságon kívül kíváncsi a katolikus plébános véleményére, megtalálja azt a templomunk nyilvános hírnökeiben. A személyes találkozásra és elbeszélgetésre pedig nyitott vagyok mindenki felé.

Mint az igazságot szerető ember, fontosnak tartom mindenki ártatlanságának vélelmezését mindaddig, míg az ellenkezője egyértelműen ki nem derül.

Mint a hazáját, magyarságát, kultúráját szerető és szolgálni kívánó - s mint ilyen, az egész torontói magyarság jövőjéért aggódó – ember, támogatásomról biztosítok minden jó szándékot és ügyet.

Mint pap, hiszek abban, hogy mindenki többre és testvéri, nem gyűlölködő közösségre hivatott, hogy egymásnak bizalommal segítő jobbot szükséges nyújtanunk a magunk és a másik jobbá válásának élethosszig tartó útján.

Egy ilyen zavaros helyzetben fokozott jelentősége van annak, hogy ne senki húzódjon el, akinek ér valamit a magyarsága és az igazság, hanem hogy elmenjen szavazni, a legjobb ismeretei szerint lelkiismeretes döntést hozzon, és minden jó eszközzel járuljon hozzá a helyzet igazságos és emberséges tisztázásához.

Tisztelettel és a köz javáért felelősséget és nehézségeket vállaló minden ember iránt nagybecsüléssel,

Torontó, 2009. január 25-én

Sajgó Szabolcs plébános
Szent Erzsébet Római Katolikus Egyházközség